

LBRIS | We know
books
TORQUEMADA

MANDIBULA LUI CAIN

Traducere din limba engleză și note
ALEXANDRU MANIU

Prefață de
HERVÉ LE TELLIER

LITERA
București

(1)

Stau singur la masa convenită și iau stiloul între degete, pentru a oferi curioșilor o istorisire fidelă a faptelor. Veți spune, poate, că mă încercă o neliniște sau că sunt nebun; dar cel puțin acest stilou mic, acest Aquarius marmorat, negru cu argintiu, cu penița forjată anume după indicațiile mele în Amsterdam, e lacom. A cam șomat o vreme după ce-a dansat atât de sprinten la moartea bătrânului. În timp ce privesc marea, Casy Ferris înaintează cu priviri abătute. Desigur, azi e ziua cu pricina. Tatăl ei îmi amintește de-o morsă bolnăvicioasă. Dar bănuiesc că are și ea nevoie de cineva. Nu mă îndoiesc că biserica Sfântul Lazăr din Macao e plină deja. Cred că e nesăbuită, dar până la urmă nu e treaba mea. În preajma mormintelor martirilor, corlele croncănesc, cum numai inima mea-și amintește. Ciudat că el îmi vine atât de des în gând astăzi. Sper că păsările dau roată pirostriilor din pricina vreunor pești. Însă toți pescărușii de treabă iubesc marinarii. Puah!

NOTE

M-am scufundat pentru ultima oară. Cele câteva imagini și litere parcă înoată spre mine. Le-am absorbit pe toate. Altele nu mai erau. Am aruncat o privire în jur. Se părea că făceau toți banii. Așa-i Londra; îl primește acasă pe pribeag cu un soi de indiferență călduroasă. Femeia, bănuiam, era de-o frumusețe răvășitoare. Rochia crem, ce contrasta cu tenul ei viu colorat, mi se înfățișa mai degrabă ca albul în opoziție cu un cavou de cărămidă strident decât ca petalele trandafirilor așternute pe zăpadă. Într-adevăr, o frumusețe cumplită, din câte-mi dădeam seama, ce m-a dus cu gândul la acele vorbe dezolante: Ce-a răpit o sută de mii de suflete; și totuși eu, în viață. Dar el nu mai era. Scriitorul murise în chip ciudat astăzi. Și nu s-au abătut de la această cale afurisită timp de trei sau patru zile: dar cu toții au fost duși la marea groapă comună, înainte să se umple. Unde era Henry? A, era lângă ea, atât de aproape încât putea să-i atingă chipul mic și vesel ce încununa coloana gâtului ei asemenea clopoțelului pe răzor. Oare el va aprecia asta?

La întâlnirea de ieri, Clement a fost foarte precis: mai puțin de optsprezece mii de metri în medie pe zi – cinci-sprezece mii cinci sute ca să spun mai exact –, o rație întreagă din minunata substanță a asasinului, un mic act de dreptate la final de săptămână, chiar mai puțin, după care voi avea parte de marfa asta grozavă pentru tot restul vieții. M-am simțit nemaipomenit după ce am luat a doua pastilă. Măcar pornisem la drum, căci dădusem peste jumătatea importantă a unei edituri; fuseseră mereu de treabă cu mine, ca de altfel și cu Austin Freeman, Oppenheim și Mary Roberts Rinehart. Mama n-a vrut în ruptul capului s-o vadă plecând, s-a gândit toată săptămâna la ea, a avut grijă de ea luni în șir. Și-apoi urmează un vers uitat. Dar muierea roșie n-a mai venit și nu se mai știe nimic de ea. Mi-a părut rău că Hodder nu era acolo: ce nume drăguț pentru un sat! Semnele după care mă veți recunoaște sunt o manta de ploaie, niște ghete trainice. Nici unul dintre prietenii mei nu mi se tolănește-n fotoliu. Eu n-am fotoliu.

NOTE

Și cred că aș fi preferat titlul Maestrului Jimson, acum că această abominație scâmoasă e înaintea ochilor mei. Dar regina nu poate greși cu nimic. Ploaia care a căzut în rafale se zvântă acum ușor. Iar acolo, trecând cu poticneli printre bălți, sir Roland Mowthalorn, un bătrânel la patru ace, cu tremurici, vrea să cumpere o floare de la Annie, cea cu fața buhăită, în spatele bisericii. Îmi amintesc limpede, pesemne pentru că ar trebui să am mintea trează din alte pricini, cum tatăl lui sir Roland, sir Weedon, l-a văzut mai demult pe Henry luându-i partea lui Lesurques și l-a confundat cu Le Cirque d'Hiver. În loc să-mi explice, îmi arată veselă un băiețel ce urma, zicea ea, să se arunce în mare. Îmi întorc privirile într-acolo, dar nu văd nici un băiețel. Poate că deja a plonjat. În cumulusul ca de zăpadă de deasupra portocalei se pare că a apărut o gaură. Îmi spune să amestec cu lingura. De-ar fi zis s-o zdrobesc... Dar e atât de frumoasă. Aș putea s-o suspectez?

NOTE

Mi-am blestemat ochiul că s-a lăsat prins de ceva ce nu mă preocupa: strânsoarea zdravănă a tânărului proaspăt sosit. Dar flutura câteva scrisori în văzul tuturor. Thomas Hardy fusese, iar unchiul meu, doctor militar, fusese exact opusul. Și ar fi trebuit să tai opririle, am realizat eu zadarnic, pentru ceva cu vag iz budist. Vorbea întruna de Browning. Personal, am folosit mereu Bisto, și-n orice caz Henry, îngerul, își îndoia al cincilea pahar cu Emperor's Peg – jumătate vitriol și jumătate coniac de mere în cazul lui – în vârful farului păraginit. Mi-am pudrat nasul fără moderație. Mi-a spus că, din câte mi-am dat seama, o anumită Evelyn Hope, femeie frumoasă, murise. Care Hope? Adică știa cineva familia? În realitate, faptul că i se părea de la sine înțeles că aș fi preferat să-l aud vorbind despre Cerebos și Cerebos și Cerebos sau ceva de genul decât să mă ocup de bietul Henry mă irita peste măsură.

M-am gândit la venerabilul a cărui iarnă Ahile s-a jurat s-o alunge de pe buzele Cressidei. De ce nu? Dau foc la un capăt al său, cu lăcomie, iar nervii mei prosperă. O fi el febrifug electric, dar nu-i bun pentru febra mereu schimbătoare a vieții. Ingredientul său activ mă dezamăgise până la urmă. Am fost cât se poate de generos. Iar colegului meu amator într-ale grădinăritului i-am prezentat degețelul. Ar fi apreciat dacă ar fi știut. Da, făceam cât puteam pentru fata asta dragă. Doream să iau o hotărâre în privința ei (ar fi apreciat lucrul ăsta). Dacă ne-am fi hotărât – iar acesta era un aspect important pentru tânăra –, n-ar mai fi trebuit să-și schimbe inițialele de pe lenjeria de mătase. M-am gândit la vechea odaie nefolosită din casa asta, în care doamna Gay obișnuia să doarmă când ne vizita. Mă băgau și pe mine acolo când mă îmbolnăveam, cu singurul fir electric din odaie aninându-mi la ceafă. Aveam, firește, coșmaruri cu povestea „Speckled Band“ și urlam ca toți dracii în casă.